

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobkyně: **E. F.**
bytem xxx
zastoupená JUDr. Kristiánem Lékem, advokátem
se sídlem Seifertova 2919/12, 130 00 Praha 3

proti
žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**
se sídlem Karmelitská 529/5, 118 12 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2025, č. j. MSMT-11767/2025-1,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně skládala v termínu jaro 2025 maturitní zkoušku z Anglického jazyka, přičemž v didaktickém testu získala celkem 43 bodů z možných 100 bodů. Jelikož hranice pro úspěch v didaktickém testu byla 44 %, tj. alespoň 44 bodů, žalobkyně o jediný bod neuspěla.

Napadeným rozhodnutím žalovaného byla zamítnuta žalobkynina žádost o přezkoumání hodnocení zkoušky.

2. Žalobkyně má za to, že žalovaný nesprávně hodnotil správnost její odpovědi na otázku č. 13, na níž byla správná odpověď „(a/the) *journalist*“, avšak žalobkyně uvedla odpověď „*jurnalist*“. Přičemž za správnou odpověď bylo možné obdržet 2 body, zatímco žalobkyně za odpověď věcně správnou, ale obsahující gramatickou chybu, obdržela 0 bodů. Dle názoru žalobkyně je zjevné, že znala správnou odpověď na položenou otázku a neuznání této odpovědi je formalistické. Jedná se toliko o drobnou pravopisnou chybu, která neovlivňuje význam slova, přičemž podle pravidel CERMAT jsou chyby, které nebrání porozumění a nejsou zavádějící, přípustné a nemají vliv na hodnocení. Žalovaný naopak zastává názor, že žalobkyně správnou odpověď na otázku neuvedla, a tedy za ni nemohla obdržet bod. Žalovaný vycházel z odborného posouzení přiloženého k rozhodnutí, z něhož vyplynulo, že správnou odpovědí na otázku k úloze č. 13 bylo: „*journalist*“. V úloze byl učiněn dotaz, jaká byla Joshova první práce po dokončení univerzity. Josh vypravuje, že jeho rodiče chtěli, aby se stal právníkem. On ale začal pracovat jako novinář v Londýně místo toho, aby pracoval jako právník po dokončení univerzity. Odpovědi v otevřených úlohách jsou posuzovány vzhledem k ověřovaným dovednostem a ověřované úrovni obtížnosti, v zápisu odpovědi se tedy netolerují chyby pod požadovanou úroveň obtížnosti. Z tohoto důvodu nemůžou být za úlohu 13 body přiděleny. Slovo *journalist* je podle SERRJ úrovně A2.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. **Žalobkyně** ve své žalobě namítá, že napadené rozhodnutí je vnitřně rozporné a zejména nezákonné. Nepřiznání bodů za úlohu č. 13 z důvodu chyby v pravopisu žalobkyně považuje za přepjatý formalismus. Žalobkyně splnila účel této úlohy, kterým bylo ověření schopnosti porozumět slyšenému textu v cizím jazyce a zodpovědět relevantní dotazy k němu. Zároveň v zadání nebylo uvedeno, že jde o otázku, která testuje právě schopnost přesného a bezchybného psaní. Uvedl-li žalovaný, že se „*netolerují chyby pod požadovanou úroveň obtížnosti*“, přičemž slovo „*journalist*“ je podle SERRJ (Společný evropský referenční rámec) úrovně A2, žalobkyně poukazuje na předchozí praxi CERMA T u didaktických testů z anglického jazyka, kdy v minulosti byly podobné chyby zcela běžně uznávány (srov. např. test z jara 2017, kde byly uznávány např. i odpovědi „*Satrday*“ místo správného „*Saturday*“ ačkoli jde o zcela základní slovo na úrovni A1 nebo „*library*“ a „*lybrary*“ místo správného „*library*“). Není tedy důvod, aby bylo v roce 2025 postupováno odlišně.
4. **Žalovaný** ve vyjádření k žalobě uvedl, že referenčním kritériem pro úspěšné složení maturitní zkoušky z angličtiny je podle Rámcového vzdělávacího programu pro obory středního vzdělání s maturitní zkouškou dosažení jazykové referenční úrovně B1 podle Společného evropského referenčního rámce pro jazyky (SERRJ). Didaktický test z anglického jazyka je proto navržen tak, aby odpovídal ověřované úrovni obtížnosti B1. Žák (žákyně) na úrovni B1 je schopna vytvořit souvislý text, který je celkem srozumitelný ve všech částech. Pravopis, interpunkce a úprava textu jsou natolik přesné, že ve většině případů je možné text „*sledovat*“. Rovněž musí být žák (žákyně) schopna přesného zápisu jednoduchého slova. V případě nižší referenční úrovně A2 přitom postačí, když žák (žákyně) dokáže opisovat krátké věty, které se týkají každodenního života - např. orientační pokyny, jak se někam dostat, poměrně přesně foneticky napsat krátká slova, která jsou součástí jeho/její slovní zásoby (ale přitom nutně neovládá zcela správný pravopis). Žalovaný připomíná, že v jazyce nezáleží jen na porozumění obsahu, ale také na gramatické správnosti,

Shodu s prvopisem provedla S. K.

přesném použití slovní zásoby, pravopisné správnosti a vhodném jazykovém stylu. Tyto podstatné složky jazyka jsou součástí ověřované jazykové kompetence. Pokud žák (žákyně) ve své odpovědi např. používá nevhodný gramatický čas, chybně tvoří otázku nebo napíše nesprávně slovo, prokazuje tím, že ještě plně neovládá jazyk na požadované úrovni.

5. Slovo „*jurnalista*“, kterým žalobkyně na úlohu 13. odpověděla, není správné. Slovo podle zápisu žalobkyně v anglickém jazyce neexistuje (nesplňuje tedy zadání úlohy, dle níž má být odpověď v anglickém jazyce) a výslovnost takového slova by ani nebyla shodná se správným slovem „*journalist*“. V klíči správných řešení příslušného didaktického testu z anglického jazyka je výslovně uvedeno, že v zápisu odpovědi se netolerují chyby pod požadovanou úrovní obtížnosti, což žalobkyně přehlíží. Slovo „*journalist*“ (novinář) jakožto běžné povolání navíc spadá do základní slovní zásoby, nikoliv do pokročilé odborné slovní zásoby. Slovo „*journalist*“ se dále řadí do tzv. podúrovňového učiva a v souladu s Katalogem požadavků má žalobkyně ovládat standardní pravopis; při hodnocení úlohy č. 13 tedy nelze postupovat podle pravidla v klíči správných řešení z roku 2017, dle nichž je v některých případech možné některé chyby tolerovat.
6. Úloha č. 13 didaktického testu z anglického jazyka byla zaměřena mj. na schopnost přesně a správně formulovat odpověď na danou otázku. Z odpovědi žalobkyně je nicméně patrné, že neovládá pravopis slova „*journalist*“ a s přihlédnutím k celkovému výsledku didaktického testu, že nedosahuje jazykové úrovně B1, ačkoliv s ohledem na stanovené požadavky (a s ohledem na probírané učivo) by již této úrovně dosahovat měla.
7. K namítanému porušení zásady rovnosti a jednotné správní praxe žalovaný uvádí, že hodnocení odpovědi na jednotlivé otázky v didaktických testech z anglického jazyka napříč jednotlivými roky není možné bez dalšího vzájemně srovnávat. Hodnocení správnosti odpovědi je v jednotlivých letech vždy individuálně posuzováno na základě způsobu zadání úlohy a klíče správných řešení. Pokud hodnotitelé a žalovaný postupovali někde odlišně, bylo to z důvodu, že řešení úlohy s ohledem na její smysl a účel anebo s ohledem na způsob zadání úlohy a klíč správných řešení umožňovaly tento odlišný přístup.

III. Ústní jednání

8. Na ústním jednání, které se ve věci konalo dne 25. 8. 2025 žalobkyně zopakovala své žalobní námitky, zejména poukázala na smysl poslechové části zkoušky a setrvala na svém žalobním návrhu. Žalovaný ve svém přednesu odkázal na své písemné vyjádření ve věci a zdůraznil, že smysl testu z anglického jazyka je ověřit i znalost slovní zásoby na požadované úrovni, což žalobkyně neprokázala. Proto setrval na svém tvrzení o nedůvodnosti podané žaloby.
9. Soud na ústním jednání neprovedl k důkazu listiny, které jsou součástí předloženého správního spisu, neboť tím se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Soud k důkazu provedl následující listiny: Katalog požadavků zkoušek společné části maturitní zkoušky pro anglický jazyk platný od školního roku 2015/2016¹, Oxfordský slovník slov - *The Oxford 3000™ by CEFR level*² zadání k didaktickému testu z maturity z AJ pro jarní termín 2025³,

¹ Dostupný zde: https://maturita.cermat.cz/files/files/AJMZD24C0K01_web.pdf

² Dostupné zde: <https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/about/wordlists/oxford3000-5000>.

³ Dostupné zde: https://maturita.cermat.cz/files/files/AJ_2025j_TS_web.pdf

zadání k didaktickému testu z maturity z AJ pro jarní termín 2017⁴, klíč správných řešení k maturitní zkoušce jaro 2017⁵, jaro 2018⁶, jaro 2019⁷, jaro 2020⁸, jaro 2021⁹, jaro 2022¹⁰, jaro 2023¹¹, jaro 2024¹². Soud naopak k důkazu neprovedl rámcový vzdělávací program platný středoškolské vzdělávání s maturitou ani Společný evropský referenční rámec pro jazyky (SERRJ, anglicky *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment*, zkráceně *CEFR*), neboť má za to, že ověřovaná úroveň vzdělání (B1) již dostatečně vyplývá z Katalogu požadavků zkoušek společné části maturitní zkoušky pro anglický jazyk a navíc není mezi stranami sporná.

IV. Posouzení žaloby

10. Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobkyní vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného a shledal, že žaloba není důvodná.
11. Podle § 73 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším a vyšším odborném vzdělávání (dále „školský zákon“) je účelem závěrečné zkoušky a maturitní zkoušky ověřit, jak žáci dosáhli cílů vzdělávání stanovených rámcovým a školním vzdělávacím programem v příslušném oboru vzdělání, zejména ověřit úroveň klíčových vědomostí a dovedností žáka, které jsou důležité pro jeho další vzdělávání nebo výkon povolání nebo odborných činností.
12. Podle § 78 odst. 1 školského zákona jsou zkušebními předměty společné části maturitní zkoušky: a) český jazyk a literatura, b) cizí jazyk, který si žák zvolí z nabídky stanovené prováděcím právním předpisem; žák může zvolit pouze takový cizí jazyk, který je vyučován podle školního vzdělávacího programu školy v oboru vzdělání, v němž se žák vzdělává, a jehož součet týdenních vyučovacích hodin v jednotlivých ročnících v dané škole činí alespoň 4 vyučovací hodiny, a c) matematika.
13. Podle § 78 odst. 2 školského zákona se společná část maturitní zkoušky skládá ze zkoušky z českého jazyka a literatury a druhé zkoušky, pro kterou si žák na přihlášce k maturitní zkoušce zvolí jeden ze zkušebních předmětů uvedených v odstavci 1 písm. b) a c).

⁴ Dostupné zde: https://maturita.cermat.cz/files/files/anglicky-jazyk/intaktnizaci/MZ2017P/AJ_jpodzim_2017_DT.pdf

⁵ Dostupné zde: https://maturita.cermat.cz/files/files/anglicky-jazyk/intaktnizaci/MZ2017/AJ_jaro_2017_klic.pdf

⁶ Dostupné zde: https://maturita.cermat.cz/files/files/anglicky-jazyk/intaktnizaci/MZ2018/AJ_jaro_2018_klic.pdf

⁷ Dostupné zde: https://maturita.cermat.cz/files/files/testy-zadani-klice/AJ_jaro_2019_DT_klic.pdf

⁸ Dostupné zde: https://maturita.cermat.cz/files/files/anglicky-jazyk/intaktnizaci/MZ2020/AJ_jaro_2020_klic.pdf

⁹ Dostupné zde: https://maturita.cermat.cz/files/files/anglicky-jazyk/intaktnizaci/MZ2021/MZ2021_AJ_KLIC.pdf

¹⁰ Dostupné zde: https://maturita.cermat.cz/files/files/anglicky-jazyk/intaktnizaci/2022/AJ_2022J_KLIC.pdf

¹¹ Dostupné zde: https://maturita.cermat.cz/files/files/AJ_jaro_2023_sada_A_klic_na_web.pdf

¹² Dostupné zde: https://maturita.cermat.cz/files/files/AJMZD24C0K01_web.pdf

14. Podle § 78 odst. 3 školského zákona se zkoušky společné části maturitní zkoušky konají formou didaktického testu. Didaktickým testem se pro účely tohoto zákona rozumí písemný test, který je jednotně zadáván a centrálně vyhodnocován, a to způsobem a podle kritérií stanovených prováděcím právním předpisem.
15. Podle § 82 odst. 2 věty poslední školského zákona může ten, kdo konal maturitní zkoušku formou didaktického testu, požádat ministerstvo o přezkoumání hodnocení zkoušky. Ministerstvo žadatele o výsledku přezkoumání maturitní zkoušky písemně vyrozumí. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 19. 8. 2014, č. j. 6 As 68/2012 - 47, č. 3104/2014 Sb. NSS, dospěl k závěru, že vyrozumění o vyřízení žádosti o přezkum zkoušky konané formou didaktického testu je správním rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., které v plném rozsahu podléhá přezkumu ve správním soudnictví, a při jehož vydání se v nezbytných otázkách uplatní správní řád dle svého § 180 odst. 1.
16. Maturitní zkouška je jedním ze způsobů, jímž žák ukončuje vzdělávání ve vzdělávacích programech v oborech vedoucích k dosažení středního vzdělání. Jak výslovně stanovuje § 73 školského zákona, jejím účelem je ověřit, jak žáci dosáhli cílů vzdělávání stanovených rámcovým a školním vzdělávacím programem v příslušném oboru, zejména ověřit úroveň klíčových vědomostí a dovedností žáka, které jsou důležité pro jeho další vzdělávání nebo výkon povolání nebo odborných činností. Maturitní zkouškou je tedy jednak uskutečňován „*veřejný zájem na jednotném a v určité míře standardizovaném hodnocení žáků po absolvování určité etapy vzdělávacího procesu*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, čj. 7 As 165/2012 – 22), jednak úspěšné nebo neúspěšné vykonání ovlivňuje, zda bude moci žák nadále studovat na vysoké škole, nebo vykonávat některá povolání. Žák proto ve vztahu k maturitní zkoušce disponuje veřejným subjektivním právem na to, aby zkouška byla konána dle podmínek stanovených školským zákonem a vyhláškou č. 177/2009 Sb., o bližších podmínkách ukončování vzdělávání ve středních školách maturitní zkouškou, ve znění pozdějších předpisů, nikoliv však právem na její úspěšné složení. Žalovaný by měl při přezkoumávání maturitní zkoušky dbát základní zásady vzdělávání vymezené v § 2 odst. 1 písm. g) školského zákona, dle níž „*hodnocení výsledků vzdělávání vzhledem k dosahování cílů vzdělávání stanovených tímto zákonem a vzdělávacími programy*“. Dále je třeba přiměřeně aplikovat základní zásady správní činnosti vyplývající z § 2 odst. 4, § 3 a § 4 odst. 1 správního řádu, tedy že správní orgán je povinen dbát, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu, řádně zjistit rozhodný skutkový stav a podle možností dotčeným osobám vycházet vstříc.
17. Soud souhlasí s názorem desátého senátu zdejšího soudu uvedeným v rozsudku ze dne 9. 9. 2020, č. j. 10 A 83/2020-27, že z těchto zásad vyplývá, že maturitní zkoušku konanou formou didaktického testu je třeba vždy hodnotit tak, aby nedocházelo k přepjatému formalizmu. Jádrem hodnocení vždy musí být otázka, zda uchazeč úlohu vyřešil správně s přihlédnutím k jejímu účelu a zda prokázal schopnosti a znalosti, které má daná maturitní zkouška otestovat. Jakkoliv je při řešení úloh v didaktickém testu třeba, aby uchazeč respektoval i určitá formální a organizační pravidla, nemohou být drobné chyby a nepřesnosti v zápisu odpovědi primárním kritériem, podle kterého jsou odpovědi hodnoceny, je-li zároveň zřejmé, že úloha byla vyřešena správně.
18. Pokud je odpověď v didaktickém testu zapsána s drobnou nepřesností nebo chybou v psaní, je třeba ji uznat jako správnou, jsou-li splněny dvě podmínky. Zaprvé, nepřesnost v odpovědi nesouvisí se schopností či vědomostí, již daná otázka testuje; zadruhé, nemůže být žádných pochyb o tom, že uchazeč znal správnou odpověď na položenou otázku. Splněním těchto

dvou podmínek je vyloučeno, že by se uchazeč například domáhal uznání nesprávné odpovědi v testu z matematiky s argumentací, že se ve výpočtu dopustil jen drobné chyby; je totiž zřejmé, že v matematice se testuje schopnost přesného výpočtu a stejně tak je zřejmé, že v testu cizího jazyka se ověřuje dosažení požadované úrovně jazykové dovednosti. Stejně tak je vyloučeno, že by se uchazeč domáhal uznání odpovědi obsahující chybu v psaní, pokud by se jednalo o odpověď na otázku, která testuje právě schopnost přesného a bezchybného psaní. Konečně je eliminována možnost, že by uchazeč zaznamenal odpověď víceznačnou, která by jednoznačně nesvědčila o tom, že uměl položenou otázku zodpovědět správně, a i přesto by byla jeho odpověď hodnocena jako správná.

19. V souladu s § 82 odst. 2 školského zákona provádí žalovaný k žádosti žáka přezkum výsledků maturitní zkoušky. Tento přezkum zahrnuje jak posouzení porušení právních předpisů, tak i jiných závažných nedostatků, které mohly mít vliv na průběh nebo konečné hodnocení zkoušky. Žalovaný tedy zkoumá rovněž správnost zadání k jednotlivým otázkám a následně i správnost odpovědí jednotlivých žáků, a to v plném rozsahu. Obdobně se vyjádřil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 1. 2013, čj. 7 As 165/2012 – 22, kde konstatoval, že *„součástí přezkumného řízení musí být v případech, kdy je to namítáno nebo kdy pochybnost o tom v řízení jinak vyjde najevo, i věcné posouzení, zda žák správně odpověděl na otázky v didaktickém testu, včetně posouzení, zda zadané otázky či úlohy byly podle současného stavu vědeckého poznání formulovány správně a zda byly logicky a jazykově formulovány dostatečně jednoznačně.“* S ohledem na skutečnost, že správní soudy provádějí ve všech věcech, kde je možné podat žalobu proti rozhodnutí, přezkum v „plné jurisdikci“, je i na nich, aby posoudily veškeré rozhodné skutečnosti a zabývaly se např. zhodnocením, zda zadání naplňovalo požadavky stanovené školským zákonem, vyhláškou č. 177/2009 Sb., katalogem požadavků zkoušek společné části maturitní zkoušky pro příslušný předmět a subsidiárně i obecnými právními předpisy, a zda odpověď konkrétního žáka danému zadání vyhověla, či nikoli (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2014, čj. 6 As 68/2012-47).
20. Ani tento soudní přezkum však není bez omezení, neboť úkolem soudu není maturitní zkoušky formalizovat a nahrazovat tak při posuzování správnosti odpovědí odborníky a pedagogy. Jak obdobně uvedl Nejvyšší správní soud již v usnesení rozšířeného senátu ze dne 19. 8. 2014, čj. 6 As 68/2012-47, *„ačkoli tedy jsou správní soudy oprávněny přezkoumat rozhodnutí o žádosti o přezkoumání výsledku maturitní zkoušky i z hlediska namítaných věcných nesprávností, i přesto jsou v této specifické oblasti obzvláště povinny respektovat obecnou zásadu zdrženlivosti a sebeomezení, ...“* Tuto svou úvahu pak doplnil a rozvinul v rozsudku ze dne 8. 9. 2017, čj. 7 As 42/2017 – 19: *„Byť se může názor stěžovatele jevit na první pohled vůči žalobci tvrdým a subjektivně nespravedlivým, je třeba zohlednit, že dělícím kritériem při úvaze o zákonnosti postupu stěžovatele je při zohlednění potřeby zdrženlivosti právě to, zda zadání úlohy bylo zřetelné a jednoznačné a zda způsob vyhodnocení správnosti řešení je logický a objektivní. (...) Jiný přístup, akceptovatelný případně u jiného (méně významného) druhu zkoušky, kde jistou roli může hrát i osobní povědomí hodnotitele o silnějších a slabších stránkách studenta, může mít stěžejní místo v didaktickém maturitním testu z matematiky. Účelem takového testu je totiž vedle zjištění úrovně znalostí řešitele též potřeba zajistit co možná nejobektivnější způsob hodnocení úrovně všech, kteří zkoušku skládají.“* Soud pouze doplňuje, že nerozhodné je rovněž to, čím bylo pochybení konkrétního žáka v přezkoumávané testové úloze způsobeno.
21. V této věci žalobkyně uplatnila jedinou námitku, a to, že konkrétní odpověď v testové úloze 13, kterou uvedla ve svém záznamovém archu z maturitní zkoušky, je nutno považovat za

správnou, jelikož od odpovědi, která je uvedena v klíči správného řešení, se odlišuje pouze nedopatřením spočívajícím v opomenutí písmene „o“ mezi písmeny „j“ a „u“, když správně měla písemná forma odpovědi znít „journalist“ a žalobkyně uvedla „jurnalist“. Pokud odpověď žalovaný pouze pro takovou chybu vyhodnotil jako nesprávnou, postupoval v rozporu se zásadou přiměřenosti a nešetřil práva žalobkyně na vzdělání a svobodnou volbu povolání.

22. Soud však nemohl této námitce přisvědčit. Jak plyne z napadeného rozhodnutí – vyrozumění o posouzení žádosti žalobkyně o přezkoumání výsledků didaktického testu, žalovaný provedl obecný přezkum správného vyhodnocení záznamového archu žalobkyně, přičemž pochybení neshledal, žalobkyně ostatně chybné zadání testových úloh ani jejich nesprávné vyhodnocení v žádosti o přezkum ani v žalobě nenamítala, kromě úlohy 13. Dále se žalovaný zabýval konkrétní námitkou žalobkyně a uvedl, že *„v otevřených úlohách (3. část) se nehodnotí gramatická správnost a pravopis, pokud chyby nebrání porozumění textu. Odpovědi jsou posuzovány i vzhledem k ověřovaným dovednostem a ověřované úrovni obtížnosti, v zápisu odpovědi se tedy netolerují chyby pod požadovanou úrovní obtížnosti.“* Žalovaný tak srozumitelně vysvětlil důvody svého rozhodnutí, přičemž ani ve vztahu ke konkrétní námitce žalobkyně žalovanému nelze vytýkat, že by postupoval formalisticky a mechanicky. V odpovědi na tuto konkrétní námitku žalovaný uvedl, že ačkoli se v tomto typu úlohy obecně nehodnotí gramatická správnost a pravopis, je třeba dodržet ověřovanou úroveň znalostí a obtížnosti. Ve vyjádření k úloze č. 13 žalovaný uvedl, že slovo „journalist“ patří podle SERRJ do úrovně A2 (tedy úrovně požadované k ukončení již základního vzdělání) a jeho správný zápis je pro úroveň zakončení vzdělání středního proto nezbytný. Jelikož soud považuje způsob vyhodnocení odpovědi za logický a vnitřně konzistentní, přičemž z provedeného dokazování nepochybně vyplynulo, že posuzované znalosti angličtiny měly být v úrovni B1 a slovo „journalist“ patří již do úrovně A2, neměl důvod se s odkazem na výše uvedenou judikaturu Nejvyššího správního soudu od posouzení žalovaného odchýlovat.
23. Argumentovala-li žalobkyně tím, že účelem otevřených úloh není testovat pravopis či gramatiku, ale schopnosti receptivních řečových dovedností, soud uvádí, že požadavek na jazykové dovednosti v ověřované jazykové úrovni napříč všemi testovanými kompetencemi vyplývá přímo z Katalogu požadavků zkoušek společné části maturitní zkoušky pro anglický jazyk. V nich je přímo uvedeno, že s ohledem na ověřovanou jazykovou dovednost a jazykovou referenční úroveň má žák respektovat standardní pravidla pravopisu anglického jazyka, a to i v rámci ověřování jiných jazykových kompetencí. Nejinak pak nestanoví ani pokyny k zadání didaktického testu pro AJ – poslech, čtení a jazyková kompetence, které krom obecných pokynů v zadání k otevřeným úlohám zdůrazňují toliko povinnost rozlišovat velká a malá písmena. Ani z těchto pokynů tak nelze usuzovat, že by obecný požadavek na požadovanou úroveň jazykových dovedností (včetně pravopisu) při vyplňování těchto úloh byl jakkoli omezen či vyloučen.
24. Soud si je vědom, že v žalobkyní poukazované věci sp. zn. 10 A 83/2020, městský soud dospěl k závěru, že pravopisná chyba v názvu díla Jana Nerudy „Povídky MALOSTRANKÉ“ je toliko překlepem, a tedy formální chybou nemající žádný vliv na ověřovanou schopnost správně odpovědět na zadanou otázku. Skutková situace v nyní projednávané věci je však dle názoru městského soudu odlišná. V nyní projednávané věci bylo součástí ověření znalosti cizího jazyka i zjištění schopnosti písemného projevu, resp. správného zápisu slova v cizím jazyce. Nejde tedy o prostý překlep, jak v případě

Shodu s pravopisem provedla S. K.

posuzovaném pod sp. zn. 10 A 83/2020. Ve shodě se žalovaným tak soud nesprávný zápis slova „journalist“ nepovažuje za toliko formální chybu, jež by neměla vliv na správnost odpovědi, ale za chybu, jež způsobuje nesprávné zodpovězení otázky č. 13.

25. Konečně, soud za důvodnou nepovažuje ani námitku porušení zásady legitimního očekávání, kdy z předchozí správní praxe (klíč správných řešení k maturitám z jara 2017) vyplývá, že v minulosti byly při hodnocení otevřených úloh jako uznatelné hodnoceny odpovědi „lybrary“ či „librery“ namísto správného „library“. K tomu soud uvádí, že pro hodnocení správnosti odpovědi je v každém roce rozhodující způsob zadání úlohy a klíč správných řešení. A právě v tomto se liší i případ maturit konaných v roce 2025 a v roce 2017. Ačkoli pokyny k zadání k otevřeným úlohám jsou shodné, klíč správných řešení je odlišný. V roce 2017 výslovně toleroval u konkrétních slov v úlohách 13 až 20 vyjmenované chyby v pravopisu, již od roku 2018 tak výslovně nečiní a standardně uvádí, že *„odpovědi v otevřených úlohách jsou posuzovány vzhledem k ověřovaným dovednostem a ověřované úrovni obtížnosti, v zápisu odpovědi se tedy netolerují chyby pod požadovanou úrovní obtížnosti.“* Nejinak je tomu i v případě žalobkyně. Krom toho, že soud souhlasí s žalovaným, že hodnocení maturitních zkoušek v každém školním roce je unikátní a záleží na způsobu nastavení zadání a klíče správných řešení, z právě uvedeného vyplývá, že přístup v hodnocení, na nějž žalobkyně pro rok 2017 poukazovala, se v následujících letech změnil.
26. Soud na základě uvedeného uzavírá, že v případě žalobkyně nemohlo dojít k nezákonnému zásahu do práv žalobkyně a porušení zásady přiměřenosti. Jak již soud uvedl výše, je nutné hledět na podstatu společné maturitní zkoušky, a tou je veřejný zájem na objektivním, jednotném a standardizovaném hodnocení žáků. Žalovaný při přezkumu výsledku maturitní zkoušky vychází z odborného posouzení příslušné odpovědi žáka, která je vyhodnocena jako správná, nebo jako nesprávná. Pokud je tedy nesprávná, nemá žádné správní uvážení k tomu, aby mohl poměřovat, zda přijatým rozhodnutím dojde k většímu zásahu do práv žáka, u žalobkyně tím, že u maturitní zkoušky opakovaně neuspěje a vyčerpá tak poslední pokus k jejímu vykonání. V daném případě zde tedy převažuje obecný zájem společnosti na objektivním a nestranném vyhodnocení maturitní zkoušky. Žádné subjektivní veřejné právo žalobkyně přitom porušeno nebylo, neboť zkouška proběhla v souladu se školským zákonem a vyhláškou č. 177/2009 Sb. a žalobkyně neuspěla pouze a jedině z toho důvodu, že nedosáhla požadovaného počtu správných odpovědí a tím potřebného počtu bodů, konkrétně 44 ze 100 možných. Pokud by navíc žalovaný požadavku žalobkyně vyhověl pouze z důvodu, že tato jediná chyba způsobila konečný neúspěch žalobkyně u maturitní zkoušky, postupoval by v rozporu se zásadou předvídatelnosti a legitimního očekávání vyjádřenou v § 2 odst. 4 správního řádu a zásadou rovnosti dle § 7 správního řádu a zasáhl tak do práv ostatních žáků, kteří by takto vstřícněji hodnoceni nebyli.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

27. Soud z uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
28. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 25. srpna 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu